

Biografie Dick Jol zal de tongen losmaken: 'Ik klets er nog één keer vol in'

Scheidsrechter Dick Jol bij zijn rentree op de Nederlandse voetbalvelden, FC Utrecht tegen Feyenoord, op 18 februari 2007. ▶ Foto: Pim Ras / Hollandse Hoogte

Nog geen half jaar na zijn laatste officiële wedstrijd als profscheidsrechter doet Dick Jol alweer van zich spreken. In zijn door Chris Willemsen geschreven biografie 'IK, JOL' laat de geboren Scheveninger nog één keer weten wie hij is. 'Er was nog veel onduidelijk en dat moest maar eens naar buiten,' zo verklaart hij.

door onze sportredactie

Vanzelfsprekend is er veel aandacht voor

de vermeende gokaffaire waarmee heel Nederland halverwege de jaren '90 werd verrast, en ook zijn voortdurende ruzies met de KNVB komen uitvoerig aan bod. Aan de hand van officiële, nog niet eerder gepubliceerde, stukken wordt in 'IK, JOL' alles glashelder uit de doeken gedaan. Ook zijn activiteiten op het veld worden uitvoerig belicht: zijn chronische wangedrag als voetballer én zijn verbale gevechten als scheidsrechter met grootheden als David Beckham, Lothar Matthäus, Robert Carlos, Peter Schmeichel en vele anderen. Hoewel de hele gokaffaire intussen meer dan een decennium achter hem ligt, zit er bij Dick Jol nog altijd een litteken. "Daar kan dokter Robert Schoemacher van Medisch Centrum Scheveningen met de best

mogelijke plastische chirurgie niets aan veranderen", zegt hij met een zweem van bitterheid in zijn stem. Erover praten gaat al wel een stuk gemakkelijker. Er eerlijk en open over zijn ook: "Gokken, jazeke, daar ben ik niet verslaafd aan geweest, maar ik heb het wel altijd leuk gevonden. Net als iedere andere Nederlander. Wie zegt dat hij of zij nooit een gokje heeft gewaagd, die liegt. Van de minister-president tot aan de papierprikker van de plantsoendienst, iedereen waagt wel eens een gokje. Klaverjassen, jokersen, pokeren, casino, bingo, Postcode Loterij, Sponsor Bingo Loterij en wat dacht je van de Lotto, Toto en de Staatsloterij van de overheid, noem maar op, heel Nederland houdt van gokken, en tegenwoordig met Internet helemaal".

Natuurlijk spelen ook veel Hagenaars – en Scheveningers – een rol in de biografie, zoals Aad Mansveld, die trainer was van SV'35 toen Jol daar voetbalde. Een fragment:

De bewondering voor de trainer Mansveld illustreert Jol met een enkel voorbeeld dat doet denken aan de befaamde Ernst Happel. De Oostenrijkse trainer maakt in 1962 indruk op zijn ADO-spelers die hij een betere traptechniek wil bijbrengen. Hij zet op de training een limonade flesje op de doellat en schiet dat er in één keer vanaf de rand van het strafschopgebied af. "Und jetzt jullie" schijnt de in 1992 overleden legende te hebben gezegd. Happel-adept Mansveld doet iets soortgelijks bij SV'35 als het bij zijn spelers maar niet wil vloten met het op maat geven van lange passes. "Aad pakte een stoel uit de kantine en zette die haaks op de lijn van het vijfmetergebied. Ik moest daarop gaan zitten. Zelf liep Aad met de bal naar de hoek van de zijlijn en de middenlijn. Een korte aanloop en een streep van een lange trap over zestig meter. Precies op mijn hoofd. Doelpunt. "En nou jullie", zei Aad, "dan ga ik in de kantine even een bakkie doen".

Principe

Een andere Hagenaar die op het respect van Dick Jol kan rekenen, is trainer Aad de Mos. Jol voetbalt onder hem bij RVC, dat hem overneemt van Scheveningen. Een fragment: Het voetballen zelf gaat steeds beter. Jol houdt zich bij RVC in de Hoofdklasse A gemakkelijk staande tussen grote Haagse

namen als Maarten Rog, Frits Borghart, Karel Bouwens, Herman Knoppert en last but not least de fenomenale linkerspits Hakim Braham. RVC staat met twintig uit tien stijf bovenaan. De eerstvolgende wedstrijd is uit bij concurrent RCH in Heemstede. Braham vraagt De Mos of hij niet met de bus mee hoeft, maar met zijn eigen auto naar de wedstrijd mag. De Mos is principieel en zegt nee, want in een teamsport doe je alles samen, ook reizen. Braham verschijnt die zondag niet op het verzamelpunt, de bus vertrekt zonder hem naar Heemstede. Daar aangekomen staat Braham te wachten, hij is toch met zijn eigen auto gekomen. De Mos vraagt wat hij komt doen. Voetballen, antwoordt Braham. Niet bij ons, antwoordt De Mos en stuurt zijn grootste vedette weg. De wedstrijd gaat verloren, RVC verliest zijn ongeslagen status. "Dat typeerde Aad de Mos. Het maakte hem niets uit. Principe was principe. Hij was de baas, hij bepaalde de regels en als je je daar niet aan hield, dan donderde je maar op. Het geval Braham maakte op mij en alle andere spelers veel indruk".

Litteken

'IK, JOL' staat vol met dergelijke uiteenzettingen. De teneur is enerzijds humoristisch, anderzijds bitter en boos. De tekst op het omslag spreekt in dit verband boekdelen:

Van straatshoffie en ordinaire schopper werd hij profvoetballer. En daarna een van de beste scheidsrechters van Nederland, Europa en de wereld. Maar hij werd ook geschorst op verdenking van het gokken op door hem zelf geleide wedstrijden. Ten onrechte, bleek later. Maar het kleurde zijn dagen wel aardedonker. Zelfs volledige rehabilitatie kreeg

het litteken niet weg. Ook de voortdurende oorlog tussen hem en de KNVB trok diepe voren in zijn ziel. Dick Jol mag dan geen profscheidsrechter meer zijn, in deze niets verhullende biografie kletst hij er vol in en blaast hij de woede van zich af. Wie alles wil weten over wat hem in zijn leven en loopbaan overkwam, zal 'IK, JOL' in één adem verslinden. Wie het met hem aan de stok had, kan beter iets anders gaan lezen.

'IK, JOL' - de biografie die niet verhuult.
Chris Willemsen. Uitgever: Dutch Filmworks. ISBN: 9789085106579. Prijs: € 16,95. Verkrijgbaar vanaf 1 december.

'Wie zegt dat hij of zij nooit een gokje heeft gewaagd, die liegt'